

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conversio Peccatoris, Seu Modus quo Peccator communiter resurgit ad justitiam.

Lefelon, Antoine

Bruxellis, 1675

§. 2. Ex ipsa Philosophia probatur, quòd solus paenae timor hic non
sufficiat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9433

stino, sine Dei gratia quâ charitas Dei dif- Lib. 1. de gratia Christi cap. 26.
funditur in cordibus nostris, omnino ni-
hil boni quod ad pietatem pertinet ve-
ramquè justitiam, à nobis fieri; ac per
hoc sine illa non haberi bonum animæ
motum, sine quo cuiquam pœnitentiæ
Sacramentum gratiam conferre, nun- Sess. 14. cap. 4.
quam, uti hujus testes sunt Tridentini
Patres, Ecclesia Dei docuit aut sensit.

§. II.

*Ex ipsa Philosophia probatur, quòd solus pœnæ
timor hic non sufficiat.*

Ignosce Lector, si ut id exponam,
non nihil à scopo divertero: convenire
id arbitror, ne quis putet, uti jam dici a Lib. 13. conf. cap. 9. epist. 89. q. 1. l. 11. de civit. c. 28.
cœptum est, pro servili Attritione con-
clusum esse. Itaque à fundamentis rem b 1. p. q. 20 a. 1. 2. 2. q. 17. a. 8. c. ad 2. l. 1. congent. c. 91. comm. ep. 2. ad Corinth. c. 7. lect. 3. c Brevil. p. 5. cap. 8. d Lib. 1. seriam dist. 1. q. 5.
proferam. Animæ motuum principium,
uti a Augustinus, b Thomas, c Bonaven-
tura, d Scotus ac vera tradit Philosophia,
est amor. Hic alius est naturaliter homi-
ni inditus, alius naturali superadditus.
Naturali amore homo se diligit ac pro-
prium bonum, vocaturque à S. Ansel-
mo, voluntas commodi; à S. Thoma,
amor beatitudinis, quo nempe quisque
beatus ac felix esse appetit refugitque mi-

on amat
ardo:
rolap=
amina=
ne pro=
a face=
at alibi
more sui
n Deum
a purgat
ad salu=
ullus re=
Dice=
uo justus
sed per
spero.
pœna,
erium.
ex Au=
od sub
fert &
spiritus
Dice=
ub Dei
opulam
re virtu=
stificasse
Augu=
stino

feriam, & uti sæpius tradit Augustinus immobiliter naturæ est insertus. Ex hoc

1. p. q. 60.
a. 2.

naturali amore *causantur*, ait S. Thomas *omnes alia voluntates*, nempe, ut id postea limitat, non supernaturales. Hinc quod

a Lib. de pa-
rad. anim.

communiter notant " Albertus Magnus,

cap. 1.

b Brevil. p.

5. cap. 2.

^b Bonaventura, Thaulerus, Thomas à Kempis aliique spiritualis vitæ tractatores, natura nisi Dei gratiâ supra se fuerit elevata, in omnibus suis motibus semper est ad se ipsam reflexa; quia cum nihil velit, nisi ex illo propriæ beatitudinis seu felicitatis amore in omnibus quæ amat, aut appetit, averfatur aut fugit; ultimatè proprium bonum attendit & prosequitur; ac propterea quantum ad ea quæ naturaliter volumus, verissimè dixit S. Thomas:

L. 3. con. *Vtimur factis à nobis propter nos, & si aliquid*
gent. cap. 17 *aliquando propter alium homo faciat, hoc refertur*
num. 7. *in bonum suum vel utile, vel delectabile, vel honestum.*

Sicut autem naturæ nostræ auctor est Deus, ita & ejus naturalis amoris, qui proinde ex se malus non est, sed potiùs in suo genere bonus: *Illà verò voluntas*, ait S. Anselmus, *quæ est ad volendum commo-*
Lib. de conc. *grat. & lib. dum, non semper est mala, sed quando consentit*
arb. *carni concupiscenti adversus spiritum.*

Non hæc tamen est voluntas quâ rectè vivimus, aut bonum aliquod ut expedit, eligi-

eligimus: *Incommutabilis*, ait S. Augustin, *Lib. 6. cont. cum qua homo creatus est, & creatur, illa libertas est voluntatis, quâ beati omnes esse volumus & nolle non possumus sed hæc ut beatus sit quisque non sufficit, nec ut rectè vivat, per quod beatus est; quia non ita est homini congenita libertas immutabilis voluntatis quâ velit possitque benè agere, sicut congenita est, quia velit beatus esse, quod omnes volunt & qui rectè agere nolunt.* Hanc enim libertatem, hoc est, benè agendi possibilitatem, sive ut alibi dicit, vires agendæ perficiendæque justitiæ in Adæ prævaricatione perdidimus, nec nisi Christi Mediatoris nostri gratiâ recipimus, sine qua nunc per naturæ vigorem, uti definit 2. Arauficana Synodus; bonum aliquod quod ad salutem pertinet vitæ æternæ, nemo potest cogitare ut expedit aut eligere, ac per hoc ut jam ad Deum sese homo sicut oportet convertat, satis non est ille naturalis amor; imo neque ut debitè velit vel à Deo converti; hoc enim (uti superius vidimus) Semipelagianum virus est, non sic in illa prima transgressione voluntatem nostram esse depravatam, quin adhuc possit vel debeat se velle sanari.

Hinc meritò S. Prosper: *Homo mortalis, ait, damnatâ in Adam origine carnaliter natus,* Hilarius ad August. *L. I. de voc. ad gent. cap. 8.*

Lib. 6. cont.

2. resp. Iul.

cap. 12.

L. de gestis

Pelag. c. 9.

Can. 7.

ad spiritualem novi generis dignitatem, nisi Spiritu Sancto regente non pervenit; sed nec ullo hanc desiderio appetit, qui calorem ipsius desiderii non accepit à Deo, de quo dicit Dominus: **IGNEM VENI MITTERE IN TERRAM, ET QUID VOLO NISI UT ARDEAT?**

2. 2. 9. 24.
a. 7.

Ignis autem iste dilectio est Dei. Hæc est alius amor qui naturali Dei gratiâ superadditur, & uti notat S. Thomas, est participatio quædam infinitæ charitatis, quæ est Spiritus Sanctus. Hac homo supra se & naturæ suæ motum elevatur, & in Deum erigitur, eumque castè, hoc est, propter se diligit. Vocatur à S. Anselmo voluntas, item affectus rectitudinis; ab Augustino, amor justitiæ, nempe supremæ omnium rectorum & justorum regulæ, hoc est Dei; *In ipso quippe, ut idem ait, conspicimus incommutabilem formam justitiæ; secundum quam hominem vivere oportere judicamus, quam cum diligimus, Deum diligimus, quâ dilectione cum ad ejus normam vitam componimus, justè vivimus.*

L. 8. de trin.
cap. 9.

